

58. Lov om Ændring i Forsorgsloven angaaende Hjælp til værnepligtige, der forretter Militærtjeneste. (Arbejds- og Socialminister *Hedtoft-Hansen*). [A. Sp. 849. — C. Sp. 205 og 217].

Fremsat i *Folketinget* $\frac{4}{7}$ (F. Sp. 649). 1. Beh. $\frac{5}{7}$ (F. Sp. 720). Partiernes Ordførere: Villumsen, Carsten Raft, Hans Conrad Koefoed, P. D. Jensen, Svend Nielsen og Hoff. Henvist til Udvalg paa 15 Medlemmer (Villumsen, Einer-Jensen, Ludvig Christensen [Formand], Kjærbøl, Smørum, Alfred Andersen, Bundvad, P. D. Jensen [Sekretær], Jensen [Gørding], Carsten Raft, Hans Thyge Jacobsen, Falk-Jensen, Hans Conrad Koefoed, Arnth Jensen og Edvard Sørensen). Betænkning (B. Sp. 103) afgivet $\frac{9}{7}$. (Ordfører: Villumsen). 2. Beh. $\frac{11}{7}$ (F. Sp. 774). 3. Beh. $\frac{12}{7}$ (F. Sp. 779). *Oversendt til Landstinget*. 1. Beh. $\frac{12}{7}$ (L. Sp. 490). Partiernes Ordførere: Steincke, Jens Jensen, Jørgen Jørgensen og P. N. Petersen (Røjle). 2. Beh. $\frac{12}{7}$ (L. Sp. 501). 3. Beh. $\frac{12}{7}$ (L. Sp. 520). *Loven stadfæstet 16. Juli 1945*. (Lov-Tid. Nr. 342).

Ved § 281 i Forsorgsloven af 1933 blev det bestemt, at Personer, der indkaldes til *Manøvrer eller ekstraordinær Militærtjeneste*, i Trangstiftælde som *Særhjælp* kunde faa en Understøttelse svarende til den Pengehjælp, som de i Sygdomstiftælde kunde sikre sig fra deres Sygekasse. De genindkaldte var ofte Forsørgere, som under Indkaldelsen mistede deres Indtægt helt eller delvis, og man fandt det rettest at give dem en Hjælp uden Retsvirkninger. Det viste sig imidlertid, at de paagældende ikke kunde klare sig med Særhjælpen, saa at der i stort Omfang maatte ydes supplerende Kommunehjælp.

Da man i 1939 stod over for de betydelige ekstraordinære Indkaldelser, fandt man det derfor nødvendigt at ændre § 281, saaledes at der kunde ydes en fyldestgørende Hjælp efter denne Bestemmelse. Ved Lov Nr. 197 af 15. Maj 1939 bestemmes det, at den Hjælp, der ydes til indkaldte og disses Familier under Indkaldelse til *Manøvrer, Øvelser el. lign. eller til ekstraordinær Militærtjeneste*, skulde afholdes som Særhjælp, uden at Hjælpens Størrelse, som fastsat i den tidligere gældende Bestemmelse, var begrænset til bestemte Beløb. Hjælpen kunde ydes under al Indkaldelse, bortset fra Rekruttiden og den i umiddelbar Fortsættelse heraf følgende Deltagelse i fortsat Øvelse, fortsat Tjeneste som Befalingsmandselev og pligtig Tjeneste som værnepligtig Befalingsmand o. l. Hovedsynspunktet for denne Ændring var, at man ved Gen-